

ՈՒԺՈՎ ԹԷ՝ ԱՐԱԳԱՇԱՐԺ ԸԼԼԱԼ

Անգամ մը, փիղը կը հանդիպի կապիկին ու կ'ըսէ անոր.

-Դիտէ՛, այնքա՛ն զօրաւոր եմ ես, որ կրնամ այս ծառը երկու մասի բաժնել: Իսկ դուն կրնա՞ս:

Կ ա պ ի կ ը կ ը ծ ի ծ ա ղ ի եւ կը պատասխանէ.

-Ճիշդ է, դուն ուժով ես, բայց նաեւ՝ դանդաղաշարժ: Դուն չես կրնար արագ վազել եւ ծառ մագլցիլ: Աւելի լաւ է ըլլալ արագաշարժ, քան՝ ուժով:

-Օ՛հ, ո՛չ, - կը բացագանչէ փիղը, - ավելի լաւ է ըլլալ ուժով, քան՝ արագաշարժ:

Այս վեճը կը շարունակուի: Վերջապէս անոնք կ'որոշեն դիմել ծեր ու խելացի

Թիւ 32

ՕՂԻՍՏՈՍ Բ 2022

ագռաւին, որ ուշադրութեամբ լսելէ ետք կը պատասխանէ.

-Կը տեսնե՞ք գետին միւս ափը գտնուող պտղատու ծառը: Գացէ՛ք եւ այդտեղէն պտուղներ բերէ՛ք: Երբ որ վերադառնաք, կը պատասխանեմ ձեր հարցումին:

Փիղն ու կապիկը ճամբայ կ'ելլեն, բայց հագիւ կը մօտենան գետափին, կապիկը կը տեսնէ, որ գետը շա՛տ լայն է, կը տխրի ու դժգոհանքով կ'ըսէ.

-Օ՛հ, ես չեմ կրնար լողալով անցնիլ դիմացի ափը:

Ուստի կը բարձրանայ փիղին վրայ ու անոնք միասին կ'անցնին գետափ:

Երբ միասնաբար կը մօտենան պտղատու ծառին, փիղը կը տեսնէ, որ ծառը շա՛տ բարձր է: Կը բարկանայ ու կը սկսի ծառը ջարդել:

Կապիկը կը հանդարտեցնէ զինք ու կ'ըսէ.

-Համբերէ՛, ես կրնամ ծառը մագլցիլ ու պտուղները քաղել:

Կապիկը կը մագլցի ու կը յաջողի պտուղներ քաղել, ապա փիղին հետ նոյն ձեւով կը վերադառնայ իմաստուն ագռաւին քով:

-Հիմա ըսէ՛ մեզի, իմաստո՞ւն ագռա՛ւ, ո՞ր մէկը ավելի լաւ է, ըլլալ ուժով, թե՛՝ արագաշարժ:

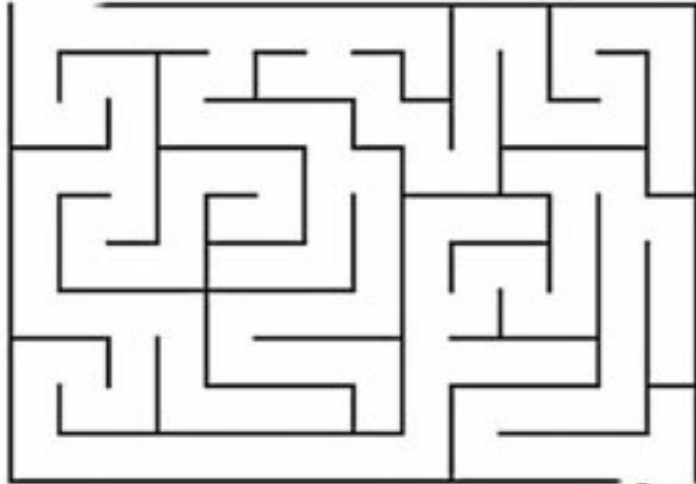
Ագռաւը կը պատասխանէ.

-Փի՛ղ, դուն թէեւ ուժով ես, սակայն չկրցար հասնիլ պտուղներուն, որովհետեւ դանդաղաշարժ ես եւ չես կրնար ծառ մագլցիլ: Իսկ դուն, կապի՛կ, թէեւ արագաշարժ ես, բայց չկրցար գետափ հասնիլ, որովհետեւ տկար ես եւ լողալ չես գիտեր: Ուրեմն՝ սիրելիներ, կը տեսնե՞ք, որ կեանքի մէջ իրար օգնելը ավելի լաւ է, քան անմիտ խօսքեր արտասանելը:

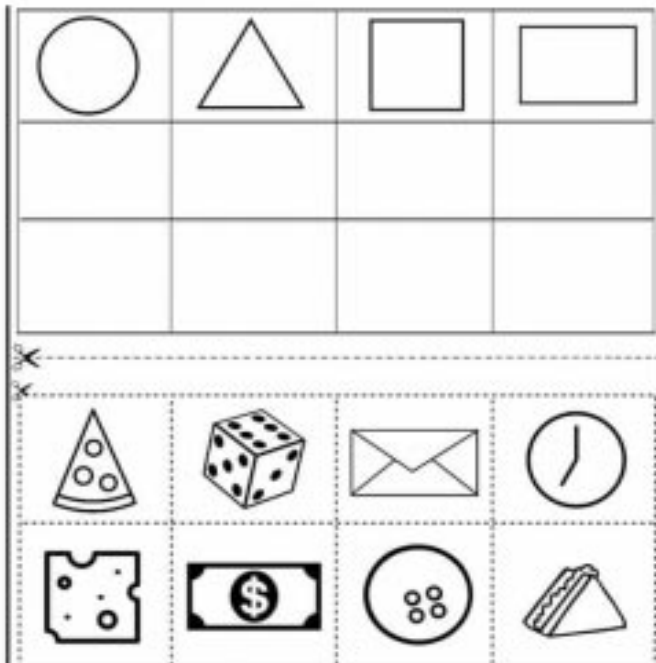
ԹԻՒԵ ՊԱՏՐԱՍՏԵՅՈՒՆ՝ ՄԱՐՏԻՆԻ ԱՇԽԱՏԱՆՑԱԿԱՆ ԳՐԱԴԱՐԱՆ
ՆԿԱՐԱԶԱՐՈՒՅՈՒՆ՝ ՈՒՅՅՈՒ ԲԵՐՈՇԵՆՆ

Օգնե՛ մեղուին, հասնելու արեւածաղիկին:

Ստորեւ շարուած պատկերները գունաւորե՛, ապա՝ իւրաքանչիւրը ձեռքիս համեմատ, կտրե՛ եւ փակցո՛ւր համապատասխան սիւնակին մէջ:

Թուե՛ երեք յաջորդական օրեր, առանց յիշելու շաբթուան օրերուն անունները:

:մնտի 19 ստոյմ 'իշտ :դոմոտոտ

1	3	4	5	6	7	8

+ + =

+ + =

+ + =

+ + =

+ + =

+ + =

Ուշադրութեամբ դիտե՛ թիւերուն համապատասխան ձեւերը եւ անոնց համեմատ կտարե՛ թուաբանական գումարումը:

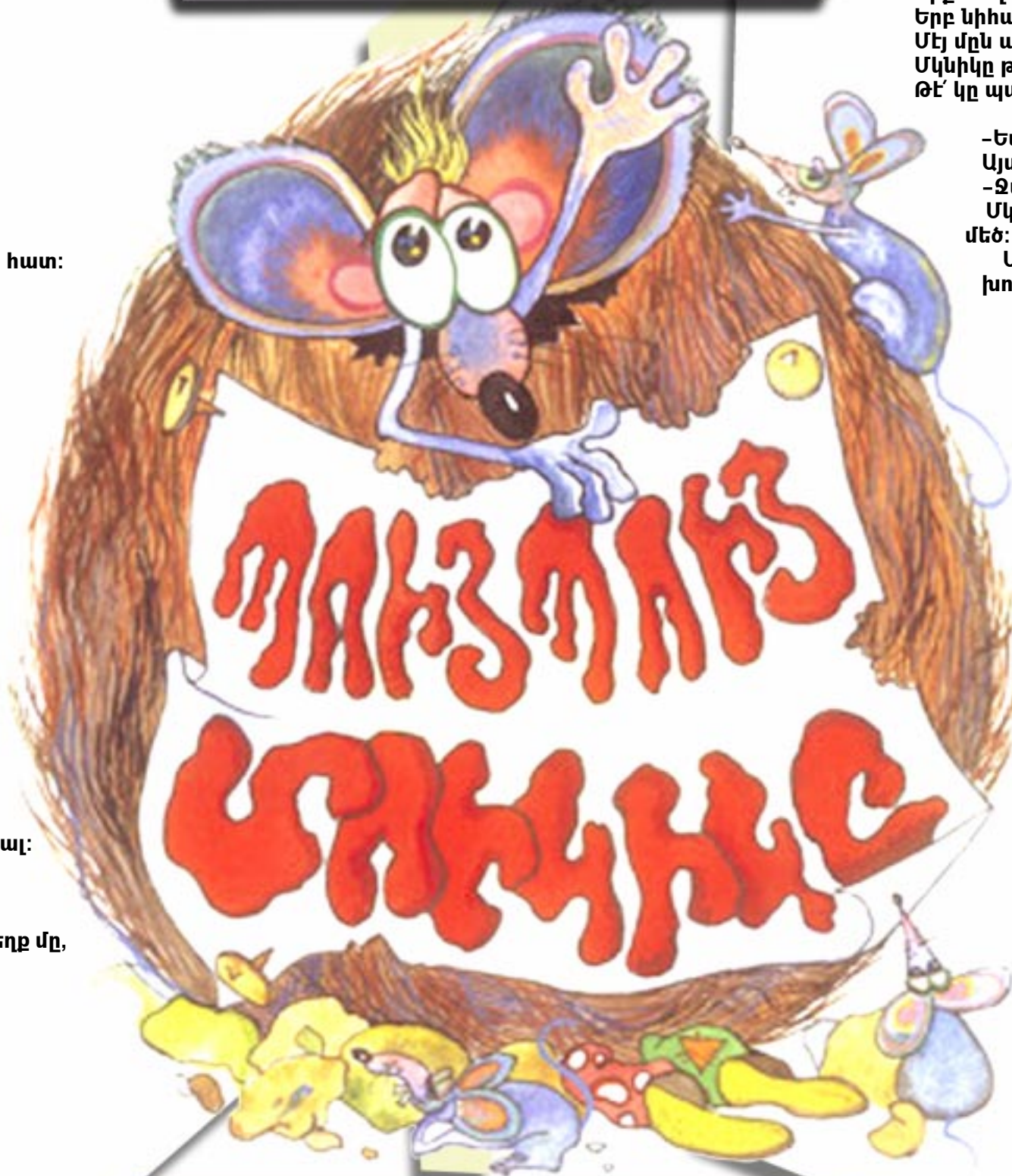
ՊՈՒՅ-ՊՈՒՅ ՄԿՆԻԿԸ

Դերենիկ Դեմիրճեան

Երկիր մը կար՝ Յնդկաստան:
Մկնիկ մը կար՝ ճստճստան:
Անտառին մէջ մեծ երկրին,
Տակը՝ կոկոսի ծառին,
Կ'ապրէր մուկը շատ յարմար,
Բարիքներով անհամար:
Ու օր մը լա՛ւ, օր մը վա՛տ,
Ապրուստ ուներ՝ քիչ թէ շատ:

Իր անունը՝ Պոյ-Պոյ էր,
Մականունը՝ ճստունի:
Օրը մէկ ճանճ, մէկ միջատ, մէկ արմատ ցորենի հատ:
Թէ՛ կ'ուտէր, թէ՛ քէֆ կ'ընէր:
Կը խաղար ու կը պարէր:
Այսպէս կ'ապրէր մկնիկը,
Վազվզելով՝ վար ու վեր:
Եւ օր մըն ալ, ծանր ու մեծ,
Ան ինքնիրեն մտածեց.
-Տունս Կոկոս ծառին տակ,
Բերան չունիմ՝ թէ ճաշակ,
Ճանճ կերեր եմ, արմատ ալ,
Տեսնեմ Կոկոսին համն ալ:
Այսպէս ըսաւ, ու յանկարծ «թը՛մփ»,
Կոկոսէն բան մը ինկաւ խոշոր ռումբի մը պէս,
Գնաց, կեցաւ քիչ մը հեռուն:
Կաղինը ի՛նչ, սեխի չափ...
Միջուկն անուշ իւղալի,
Բայց կեղեւ էր միայն հաստ,
Ահա՛ ի՛նչն էր ցաւալի...

Յարձակեցաւ մկնիկը,
Բացաւ իր սուր ճանկիկը,
Ճանկեց, ճանկեց, ճանկռտե՛ց,
Ափսո՛ս, գլուխ չհանեց:
Ու Կոկոսին չորս կողմը, գնաց-եկաւ Պոյ-Պոյը:
Շուրջը դարձաւ, նայեցաւ ու սկսաւ վո՛ւյ- վո՛ւյ լալ:
-Ա՛խ, ի՛նչ ընե՛մ, ի՛նչ ընե՛մ,
Ինչպե՛ս ես մէջը մտնեմ,
Քիչ մը կոկո՛ս չ'ըլլար ես ալ համտեսեմ:
Դուն մի ըսեր որ կոկոսը, ուներ բացուած լայն ճեղք մը,
Ասի տեսաւ մկնիկը, ուզեց տեսնել մէջինը,
Բայց տեսէ՛ք թէ ի՛նչ եղաւ...
Անցքն էր պզտիկ, ինքը՝ ՄԵ՛Ծ:
Լացա՛ւ-լացա՛ւ մկնիկը:
Ինչպե՛ս չի լար մկնիկը:
Որքա՛ն դիտեց, մտածեց,
Սիրտը միայն ա՛յդ ուզեց:

Որքա՛ն լացաւ, սուգ ըրաւ, որ անօթի նիհարցաւ:
Երբ նիհարցաւ՝ բարակցաւ:
Մէյ մըն ալ ահա՛, ճանճի պէս, անցքէն անցաւ, մտաւ ներս:
Մկնիկը թէ՛ կ'ուտէր, թէ՛ կը պարէր:
Թէ՛ կը պարէր, թէ՛ կ'երգէր:

-Ես Պոյ-Պոյ, պարս՝ տոյ-տոյ...
Այսպէս ցատկեց ու ծափեց, երգեց, խաղցաւ ու պարեց:
-Ձա՛ն, քէֆը այսպե՛ս կ'ըլլայ:
Մկնիկը երբ կոկոսը կերաւ ու մացրեց, դարձաւ շա՛տ մեծ:
Այնպե՛ս մեծցաւ, դարձաւ ՄՈՒԿ, ու քնացաւ շա՛տ խորունկ:
Մէկ օր անցաւ, նոր օր եկաւ:
Մկնիկը ոտքի ելաւ, որ կոկոսին անցքէն ելլէ,
մէջը մնայ ալ ի՛նչ ընէ:
-Լա՛ւ էր, կերանք բաւականին,
Հիմա երթանք մենք մեր գործին:

Մօտեցաւ որ անցքէն ելլէ, տեսաւ ճամբայ չկայ,
Անցքը՝ պզտի՛կ, ինքը՝ ՄԵ՛Ծ:
Լացա՛ւ-լացա՛ւ Պոյ-Պոյը:
Ինչպե՛ս չի լար Պոյ-Պոյը:
Գիրցեր էր կոկոսին մէջ,
Մնացեր էր փոսին մէջ:
-Ինչո՛ւս պետք էր կոկոսը,
Լաւ չէ՛ր իմ տունս, փոսս:
Ա՛խ ես ի՛նչ գործ ունեի,
Գայի կոկոս ուտեի:

Այնպէս լացաւ մկնիկը, որ անօթի նիհարցաւ:
Երբ նիհարցաւ՝ բարակցաւ:
Յանկարծ ահա՛ սուս ու բուս,
Անցքէն նորէն ելաւ դուրս:

Վա՛յ, այս ի՛նչ էր, ինչպե՛ս եղաւ:
Այս անցքէն ինչպե՛ս ելաւ:
Ալ ի՛նչ վայ, ալ ի՛նչ վոյ, երգե՛, պարե՛, քէֆ ըրե՛:
Թող կեանքը ուրախ ըլլայ:

ՄՇՏԱԴԱԼԱՐ ԲՈՅՍԵՐ ԿԱՐՆ

Անշո՛ւշտ: Օրինակ՝ անմեռուկը, շատ քիչ ջուր կը պարունակէ, ուրեմն՝ երկա՛ր ատեն չի թռչնիր: Անմեռուկները չորցնելու համար զանոնք իրենց ցողունէն կը կախեն մուֆ, չոր եւ զով տեղ մը: Որոշ ժամանակ մը ետք, ցողունն ու ծաղիկը կը կարծրանան:

ՀՈՒՆՏԵՐԸ ԻՆՉԻ՞ ԿԸ ԾԱՌԱՅԵՆ:

Հուստերը կը գտնուին բոյսին պտուղին մէջ: Կը ծլին, երբ հողին մէջ ցանուին: Կ'երեւի պզտիկ արմատ մը, որմէ կը բարձրանայ տերեւները կրող փոքրիկ ցողուն մը: Բազմատեսակ սերմեր գոյութիւն ունին: Օրինակ՝ Կռաբանջարինը, կը թռչի անկարգելի պէս, իսկ Դղքիինը, կը թռչի ուղղաթիռի մը պէս: Կան նաեւ փոքրիկ կուտեր, մեծ կուտեր, խոզկաղին, որոնք սկիւռիկը կը պահէ իր պահեստանոցին մէջ:

Նոր բառերու բացատրութիւն
Կռաբանջար- դեղին ծաղիկով բոյս մը
Անկարգել- Օդանաւէն ցատկելու ծառայող հովանոց
Դղքի- անտառային մեծ ծառ
Ուղղաթիռ- օդին մէջ թռչող մեքենայ

